

„Да те не познавамъ, о грозото
наша“.
Рѣкълъ лвътъ „и азъ щѣхъ да се
уплашж“.

И тъй попъ Кръстю повторително
казва, че не той, нътїи самитѣ, т. е.
Ловчанскитѣ труженци сѫ били из-
дадницитѣ, защото п. Кръстю ако-
да бѣше такъвъ, той можаше на-
врѣмето да издаде работата, когато-
не само Лъвски, не само тѣхна
милостъ, но и мнозина отъ народа
имаше да пострадатъ. Какъ тогава
той не бѣше издадникъ, а стана та-
къвъ само за единъ Лъвски и то-
тогава, когато се обра хазната и ся
изловихѫ толкова съучастници, кои-
то ся изказахѫ единъ други? Защо,
катъ ся хванахѫ тѣхна милостъ изъ
Ловичъ и ся откарахѫ въ София, и
телеграфатъ пристигна за п. Кръстя?
Отъ дѣ знаеше правителството че и
той е въ работа-та? Кой убади на
правителството че п. Кръстю знае
всичкитѣ участници въ Ловичъ по-
име, както и Лъвски дѣ ся той на-
мира? Кой стана причина да уло-
вжтъ п. Кръстя и съ звѣрски начинъ.